

handlinger, af hvilke Statsrevisionen har citeret enkelte løsrevne Uttringer fra Ministeriet Finants-Udvalgets Ordføreres Fortolkninger kunne naturligtvis ikke være bindende for Ministeriet), hvilke, læste uden for deres Forbindelse, faae et andet Præg end ellers. — At en saadan Udgift, der hidførtes af Slesvigs indre, Kongeriget's Rigsdag uvedkommende, Forhold, ogsaa i Regnskabet belastedes den vedkommende Landsdeel paa lignende Maade, som de mange andre samme specielt vedrørende Udgiftsposter, maatte forekomme Regjeringen at være det, under den daværende finantistelle Ordning, Principrigtigste. De Beløb, der derimod under de ved Finantsloven særlig bevilgede Conti ere medgaaede mere end bevilget, ere betragtede og i Regnskabet opførte som Overtskridelse af hine Bevilgninger.

I det Ministeriet troer ved disse Uttringer tilstrækkeligen at have forklaret det Synspunkt, hvorfra samme ved den ommeldte Postering er gaaet ud, tilføies endnu kun, at Statsrevisionens Antydning af, at denne Posteringsmaade skulde frembringe Uklarhed og vanskeliggjøre Overblikket over, hvor stort Landmilitæretiens

Forbrug i det nævnte Aar i Virkeligheden har været, synes saameget mindre besøiet, som de af Hertugdømmet Slesvigs Intrader afholdte Summer i Regnskabet, netop for at lette Overblikket, og for at bevirke, at hele hiint Forbrug kan fremtræde samlet paa eet Sted, ere førte inden Linien, og som de Statsrevisionen foreliggende Regnskaber og Actstykker have været af en saadan Veffaffenhed, at velbemeldte Revision har seet sig istand til under den 38 Antegnelsepost contovlvis at opgjøre Hertugdømmets Bidrag til de meldte Udgifter. Hermed turde det vel saaledes være givet, at Krigsministeriets Regnskab for det nævnte Aar i Realiteten har været eet, og kun i formel Henseende sondret.

Ministeriet, der iøvrigt erkjender, at det ikke er strengt formrigtigt, at Udgifterne ved Generalcommandoen i Slesvig ere paalastede Hertugdømmet, troer at kunne indskrænke sig til Foranstaaende, da det af Antegningerne sees, at Statsrevisionen henstiller, at Rigsdagen i sine Beslutninger udtaler sig for den fulgte Fremgangsmaade.

København, den 15. Juni 1854.

Sponneck.